

Publicerad 2015-06-04 22:04 av akcebeR

Hon är någonting mer, någonting främmande.

Hon är någonting mer, någonting främmande.

Någonstans i stjärnornas dans är hon född.

Och även om hon ibland just likt en svag minnesbild

passerar, bär hon i sitt bröst tusen brustna röster.

Hon fångas ej i sagor, rör sig bort ifrån början och slut.

Beskrivningarna haltar,

likt havets vågor,

kort de lever kraftfullt,

för att sedan i tomhet slumra.

Hon är en av dem som omger sig av doften

av någonting ofattbart.

Och ändå i allt,

är hon nära, den där tidiga morgonen,

då solens strålar lyser svaga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren akcebeR med Poeter.se id #39523 innehar upphovsrätten